

żyć y według canonow y Prawidł świętych oycow porządkiem nabożeństwa greckiego sprawować y rządzić się y czernców przy cerkwi główney w manasteru Pieczerskim, także y duchowienstwo, do rządu y monasteru Pieczerskiego zdawna przysłuszającego, aby swiętobliwie podług porządkow zakonu greckiego żyli przestregać, a za nas hospodara y Naiasnieyszą Panią małżonkę y potomstwo nasze Pana Boga prosić. A wielmożny woiewoda Kiiowski y urząd iego tameczny y czasem będący nie ma w niwczom iego zniżac y w maiętności, platy y wszystkie pożytki monasterskie niwco się nie wstępować, lecz ma teras wielmożny woiewoda, Rycerstwo y obywatele woiewodstwa kiiowskiego w takoweyże pociwości y poszanowaniu iego dzierzeć, iako y przodkow iego pierwszych Archimandritow Pieczarskich. A my też onego przy tey Archimandritiey Pieczarskiey y wszystkich imionach y pożytkach iey dokąd żywota iego stawać będzie zachowamy wcale, iednak prawa zwierzchności naszej y R. Pospolitey zostawuiąc. Na co dalismy ten list nas z podpisem ręki naszej, do ktorego pieczęć Coronna zawieszona iest. Dan w Warszawie, dnia XXIX Miesiąca Listopada, Roku MDCXXVII.

Sigismungus rex.

(Изъ Коронной Метрики Царства Польскаго, находящейся въ центральномъ Архивъ Царс. Польс. въ Варшавъ, изъ книги подъ № 176 и Литер. Т. Н.)

LII.

Одобрительное свидѣтельство, данное обывателями пинскаго повѣта Дятеловецкому игумену Василю Копыстенскому.

1627 г. ноябр. 30.

Мы дигнитатори урядники земскіе и вгородскіе шляхта рыцарство и обыватели повѣту пинскаго, которыесмо з тое

Атестации подписали, ознаймуемы тымъ нашимъ Атестаціи-нымъ листомъ, ижъ мы вѣдоми того добре же его милость въ Бозе велебный отецъ Василиій *Копыстенскій* игумень Дятеловецкій, мѣшкаючи въ монастыру Дятеловецкомъ, жыль цнотливе, побожне яко чоловѣкъ зацный въ станѣ духовномъ светобливо справуючисе, проповѣдаючи Слово Божіе во церквахъ Божыхъ народови христіанскому, также побожного житиа добрымъ прикладомъ всимъ намъ будучи, маєтности церковное Дятеловецкое, то есть подданныхъ, до того монастыра належачихъ, отъ вшелякого неприятеля наступаючого, то есть жолнеровъ свовольныхъ и инныхъ, своимъ власнымъ грошемъ откуповаль и презъ некторыхъ прыятелей своихъ боронилъ и жадного утрапеня тымъ подданнымъ дятеловскимъ самъ чрезъ себе и слугъ своихъ никому чинить не допустилъ, и во всемъ цнотливе, побожне, статечне, яко на станѣ его милости духовный належало справоваль; чога мы будучи вѣдоми свидѣство наше написали с печатми рукъ нашихъ хтобы о томъ вѣдати хотѣлъ его милости в Бозѣ велебному отцу Василию Копыстенскому даемъ. Писанъ въ Пинску, реку тисеча шесть сотъ двадцать сегого, мѣсяца ноября тридцатого дня.

(Слѣдуетъ около двадцати подписей, прочесть которые, вслѣдствіе крайней неразборчивости ихъ и порчи самага документа въ конечныхъ его частяхъ, очень трудно.)

(Съ подлинника, находящагося въ архивѣ уніатскаго Перемышльскаго собора.)

Примѣч. Дятеловецкій монастырь основанъ былъ въ 1622 Константиномъ Далматомъ и находился въ зависимости отъ Кіево-печерской Лавры. Въ предисловіи Захаріи Копыстенскаго къ *Бесѣдамъ на дьянія св. Апостола иже въ святыхъ отца нашего Іоанна Златоустаго*, изд. 1624 г. въ Кіевѣ, — читаемъ: „А тый (Константинъ Долмать, пожертвовавшій значительную сумму на изданіе означенныхъ *Бесѣдъ*) также не едны церкви и мона-

стырѣ надалъ и обогатилъ, особливе межи иными имени свои двѣ *Дятловичъ* и *Люменецъ* въ земли Новгородской лежачи на монастырь вѣчне надалъ: Которыи то имѣнья свои на монастырь записуючи, побожнымъ своимъ testamentомъ варовалъ и моць далъ превелебному о Христѣ отцу киръ Елисею Плетенецкому, Архимандриту Лавры печерской Киевской, знаючи и слышачи о побожномъ его животѣ, иже въ православной вѣрѣ церкви востодней стале трваеть, абы въ томъ имену Дятловичахъ монастырь общежительный уфундовалъ, и монахами и братіями православными осадилъ, и игумена подалъ, якожь ижъ за ласкою и помочю Божію тый монастырь есть обще уфундованный и братіями осаженый, и игумень назначенный. А поглядаючи тежъ и на то, же поневажъ Лавра монастырь печерскій Киевскій подъ правомъ Ставропигіону св. Архіепископа новаго Рима Константинопольскаго партіарха Вселенского есть и подлежить, теды прето подъ звѣрхности благословенствъ послушенство и справу такъ Патріархи вселенского Архіепископа Константинопольскаго: яко тежъ и подъ православные Архимандриты печерскіи тоеиже святой Апостолской столицы въ подлеглости и послушенствѣ пребывающихъ, такъ самъ монастырь яко тежъ и монахи и игумены по всѣ вѣки тамъ живучи, поддалъ и описалъ вѣчными часы трвати и пребывати.“

ЛШ.

Письмо митрополита Іова Борецкаго къ львовскому братству съ извѣстіемъ о распоряженіи касательно отправленія богослуженія на своей родинѣ—Борчѣ.

1628 мар. 16.

Іовъ Борецкій, милостію Божіею Архіепископъ митрополитъ Киевскій и всея Руси.

Благочестивымъ и христіолюбивымъ паномъ брати братства храма Успенія Пречистое Богородицы обывателемъ